

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Господ наш Исус Христос, браћо и сестре, користио је сваку прилику да људима који су га пратили упути реч поуке, да им открије неку нову тајну Царства Небескога и да их позове на тај пут ка Царству Небескоме. Данашње свето Јеванђеље говори о једном домаћину цару који је припремио богату вечеру на коју су били позвани многи званци, али они не дођоше јер беху заузети земаљским стварима и бригама и пословима.

Чули сте шта каже један – поручи им, купио сам њиву морам ићи да је видим, други – купио сам пет пари волова требам ићи да их испробам како раде, а трећи ожених се и не могу доћи. Домаћин тај посла слугу свога на улице, на тргове, да позове све које нађе тамо да дођу да му се кућа напуни. Слуга је то учинио и извештава домаћина, још има места. А он му каже – иди међу раскршћа, међу путеве, међу ограде кога год нађеш приволи га да дође да ми се напуни кућа. Јер заиста кажем – нико од оних званица неће окусити моје вечере зато што нису достојни, зато што се нису одазвали на молбу домаћина.

Ова прича кратка али много говори, браћо и сестре. Ко је овде домаћин? Ко су гости? Где је та вечера припремљена? Нема сумње овде је домаћин Бог, Господ наш Исус Христос који припрема Царство Небеско за све људе и сви људи су његове званице. Кад каже беху позвани многи то значи сви. Господ није правио разлику међу људима ни по чему. Није дошао да спасава један народ или једну политичку партију, или појединца, него да спасава род људски, тако да смо сви ми званци. Како се ко одазива на тај позив зависи од нас самих, а од нашег одзива или неодзива зависи не само наш живот овде на земљи него у вечности. Јер, каже Господ на крају овог Јеванђеља данас, многи су звани али је мало изабраних.

Као што рекосмо сви смо позвани а да ли смо сви изабрани? То треба свак да одговори себи. Ко је у ствари, изабран и достојан те

царске вечере? Онај ко показује љубав према Господу Исусу Христу. А онај ко показује љубав он држи заповести Христове. Живи по Јеванђељу, извршава закон Божији и чува себе од свакога греха, од свакога зла. Ако нешто и погрешити постоји покајање, прибегава Богу, каје се и тражи опроштај и милост од Бога. То су дакле, они који се одазивају.

Нажалост, увек је било мало таквих који су схватили свој позив хришћанина, тога највећег позива и највећег имена на земаљској кугли, то је име хришћанин, бити Христов човек.

Насупрот овим званицама који се нису одазвали на позив цара имамо пред нама диван пример данашњег светитеља, светог апостола Андреја Првозваног који је на само једну реч Господа Христа оставио све и пошао за њим. И зато се зове првозвани, првопозвани од свих осталих апостола. Он до тада није видео ниједно чудо Христово, није чуо ниједну проповед његову али је у том позиву осетио да се ту ради о нечему веома важном и битном. И није се преварио, кренуо је за Господом, пратио га је три и по године, гледао његова чудеса, слушао његову науку и припремао себе за високо звање апостола Христовог, значи апостол, посланик, јер Господ је своје апостоле послао у цео свет да проповедају његово свето Јеванђеље. Апостол Андреј је био један од тих који се целог живота трудио не само да проповеда него да живи јеванђељем Христовим. Он је обиграо многе земље проповедајући реч Божију, стизао је чак до Кијевских гора, у данашњој Украјини и тамо је проповедао и прорекао да ће на тим горама бити велика благодат Божија. И заиста, Кијев је постао центар тадашње Русије и центар Православља. Али исто тако када је дошло време да следи Господа Христа до краја, он је био ухваћен од безбожног цара, изведен на суд, примораван да се одрекне те вере коју проповеда, коју шири у народу, или ће бити погубљен. Он је, разуме се, исповедају своју веру до краја, није се уплашио страдања, није се уплашио смрти; чак му је цар предочио да ће бити разапет на Крсту а он је се

обрадовао томе да и по том начину своје смрти буде сличан своме Господу и учитељу. И заиста свети апостол Андреј пострадао је у граду Патри у Грчкој, и тамо је подигнут њему величанствени храм који и данас служи за слављење Бога и светитеља светог Андреја Првозваног.

Данас, неки у нашем народу, браћо и сестре, славе светог апостола Андреја као своју крсну славу. Пре свега сви знамо и треба да знамо да је то крсна слава породице Карађорђевића, значи наше прве породице у земљи, краљевске породице, коју они већ више векова славе, али и поред њих има и других као наш Александар и Гордана који су и припремили данас и овај колач да у славу светог апостола Андреја прославимо његов тај имендан, његову славу, његов дан страдања. Апостол Андреј је дакле, браћо и сестре, пример нама да не треба одлагати призив Божији који нам Бог упућује а Бог свакога од нас позива на пут спасења, јер каже у Јеванђељу – *Господ не жели смрти грешника него да се обрати и жив буде.* А сви смо ми грешници и Бог жели свима нама да се ми обратимо и будемо живи, живи и у Царству Небескоме у животу вечном.

Нека би Господ молитвама светог апостола Андреја и осталих угодника Божијих који су Богу угодили, даровсо и нама милост своју и ревност апостолску да истрајемо на путу хришћанском, на путу светосавском, на путу апостолском, да и ми будемо спремни да се одазовемо на позив за царску вечеру, а то значи за Царство Небеско, и да се удостојимо онога удела који је Бог припремио онима који га љубе а то је - што око не виде, што ухо не чу и у срце човеку не дође. То припрема Бог за оне који у њега верују, који се њему моле, који по заповестима његовим живе. Нека би Господ даровао снаге и нама да и ми истрајемо до краја у очувању наше свете Вере Православне коју је свети апостол Андреј и остали апостоли проповедали. Јер само живећи по тој вери можемо имати наду у милост Божију да ћемо и ми поћи тамо где се сви свети Божији налазе у Царство Христа Бога нашега да и ми тамо са свима

светима славимо Оца и Сина и Светога Духа кроза све векове и сву вечност. Амин.

Нека је срећна слава свима који данас славе, који су овде и који нису овде, а и свима вама браћо и сестре који сте дошли данас на Свету Литургију.